

بانوی ورزشکار محله امامت، مقام سوم مسابقات کشوری موتورسواری را دارد

ترك نشين موتور پدر، قهرمان شد

هم محلی

دوره های موتورسواری ثبت نام و در کمتر از یک ماه به موتور سواری تسلط پیدا می کند.

تمرین در کوه های شیب دار

این بانوی موتورسوار، پس از ۳ ماه، اجازه حضور در پیست را می گیرد و پس از مدتی دیگر، با معجزه هیئت موتورسواری و اتومبیل رانی، تمریناتش در کوه های شیب دار را آغاز می کند. او در تمریناتش بارها آسیب دیده است، اما به گفته خودش زمین خوردن جزئی از موتورسواری است و اگر کسی از آن بترسد نمی تواند موتورسوار شود. او چندین بار پیش آمده که آسیب دیدگی هایش را از دیگران پنهان کرده است تا بتواند به تمریناتش ادامه دهد و در مسابقات حضور پیدا کند. تقدی در این باره اظهار می کند: برای مربی، سلامت بدنی ورزشکار در اولویت قرار دارد، بنابراین اگر ببیند بدنت آسیب دیده مانع حضورت در تمرینات و مسابقات می شود، اما من این قدر دغدغه شرکت کردن در مسابقات را دارم که یک بار آسیب پالم که کشیده شده و خونریزی داخلی کرده بود، از خانواده و مربی ام پنهان کردم.

او سال ۹۷ در راند دوم مسابقات فدراسیون موتورسواری و اتومبیل رانی پیست آزادی تهران، مقام سوم کشوری را به دست می آورد و با کسب این موفقیت، تمرینات با موتور ۲۵۰ سی سی را آغاز می کند. تقدی اکنون در حال تمرین برای رسیدن به مقام قهرمانی ۲۵۰ سی سی است. گرچه خودش به گرفتن این مقام امیدوار است، اما در عین حال می گوید: در مسابقات، شانس و عوامل دیگری هم دخیل می شوند. به عنوان مثال در یکی از مسابقات، زمانی که باید موتور را گرم می کردم تا برای شرکت در مسابقه آماده باشد، شمع سوزاندم و تا آن را تعویض کردم بخشی از زمان را از دست دادم. این عوامل یا آسیب دیدگی هایی که در حین تمرینات برایمان پیش می آید در نتیجه نهایی مسابقه تأثیرگذار است، اما من تمام تلاشم را می کنم تا مقام قهرمانی را به دست آورم.

بزرگراه جای تک چرخ نیست

او توصیه ای هم به علاقه مندان موتورسواری دارد و می گوید: هیچان موتورسواری را در مکان امن پیست تجربه کنید و از انجام دادن رفتارهای نمایشی در بزرگراه ها و خیابان ها پرهیز کنید چراکه این کار جز اینکه برای خودتان و دیگران خطر آفرین باشد نتیجه دیگری ندارد. او ادامه می دهد: در پیست تمام مسائل ایمنی لحاظ می شود و اگر اتفاقی بیفتد آسیب ها جزئی است، اما وقتی موتورسواران در خیابان ها با سرعت غیر مجاز حرکت می کنند و رفتارهای نمایشی انجام می دهند نه تنها جان خودشان در معرض خطر است بلکه بسیار پیش آمده که راننده ای به خاطر اینکه با موتور بر خورد نکند به چپ یا راست متمایل شده و تصادف کرده است. تقدی با ابراز گلایه از کسانی که خارج از قوانین، به موتورسواری می پردازند، ابراز می کند: متأسفانه عده ای هستند که مانند موتورسواران حرفه ای، کلاه، دستکش، موتور مخصوص و دیگر تجهیزات تخصصی را دارند و وقتی به صورت غیر قانونی در کوه ها به موتورسواری اقدام می کنند دیگران به اشتباه فکر می کنند اعضای زیر نظر هیئت هستند. این باعث می شود که سختگیری هیئت بر ما که با معجز و مطابق قوانین گذشته تمرین می کنیم سخت تر شود. او در ادامه به گرانی لوازم موتور اشاره می کند و می افزاید: زمین خوردن و آسیب دیدن جزئی از رشته موتورسواری است. در هر تمرین ممکن است بارها و بارها زمین بخوریم و آسیب ببینیم، اما اکنون این قدر لوازم موتورهایمان گران شده است که وقتی زمین می خوریم بیشتر از اینکه نگران حال خودمان باشیم نگران موتور هستیم و نگاه می کنیم ببینیم آیا لوازمش آسیبی دیده یا نه چرا که حتی کوچک ترین وسایل قیمتش چند برابر شده است.

صدای زوزه موتور که در باد می پیچد و چرخ هایی که با سرعت می چرخند آن قدر برایش جذاب بود که همه سختی ها را پشت سر گذاشته تا آرزوی که از کودکی در ذهن داشته است محقق کند. مهشید تقدی سبحانی، بانوی ۳۸ ساله موتورسوار ساکن محله امامت است. از کودکی با وجود اینکه پدرش در کنار موتور، ماشین هم داشته، او به موتورسواری علاقه نشان می داد و همواره از پدرش می خواست با موتور او را بیرون ببرد.

بزرگ شدن در کنار پدر و مادری ورزش دوست و ورزشکار موجب شده که از کودکی رشته های مختلف ورزشی را دنبال کند. او از ورزشکاران همیشگی سالن نزدیک منزلشان بوده است. دوازده سالگی رشته کیوکوشین را آغاز می کند و تا کمر بند قهوه ای پیش می رود.

تسلط بر مربیگری از پانزده سالگی

دوران راهنمایی آن قدر به ورزش آمادگی جسمانی تسلط داشت که بعضی روزها، مربی شان کلاس را به او می سپرد، اما در این سن نمی توانست مدرک مربیگری بگیرد. او در این مقطع همراه پدرش به باشگاه سواری هم می رفت و این رشته را نیز فراگرفت.

دوران دبیرستان، رشته های والیبال، هندبال و بسکتبال را تجربه می کند. علاقه اش به ورزش آن قدر زیاد بود که درس هایش را می خواند تا پدر و مادرش با حضور او در کلاس های ورزشی مخالفت نکنند. معلم ورزشش که به این علاقه و استعداد او واقف بود، پیشنهاد می کند در کنکور رشته تربیت بدنی را انتخاب کند او هم به این توصیه دل داده و کارشناسی را در رشته تربیت بدنی می گذراند. یکی از اولین اقداماتی که با ورود به دانشگاه انجام می دهد، گرفتن مدرک مربیگری در رشته آمادگی جسمانی است. پس از آن، مربیگری رشته های ایروبی و بزرگسالان، ایروبی و کودکان، اسپینینگ، بادی بیوتی، بدنسازی و پرورش اندام را هم می گیرد. او در کارگاه های تغذیه، مکمل ها، حرکات اصلاحی و دوپینگ نیز شرکت کرده است تا اطلاعات ورزشی اش را افزایش دهد. تقدی کارشناسی ارشد را هم در گرایش «رشد» تربیت بدنی ادامه می دهد.

تجربه اولین موتوررانی

موتورسواری او به سال ۹۶ بر می گردد. او آن زمان هر هفته همراه دوستانش به طبیعت گردی می رفت، اما یک هفته، این برنامه کنسل می شود و یکی از دوستانش از او می خواهد که از این فرصت استفاده کنند و به پیست ثامن بروند. در آنجا او موتورسواری را می بیند که در حال تمرین و فرآگیری این رشته هستند. از استادی که حضور داشته می خواهد اجازه دهد سواری بر موتور شود. استاد، کلاچ، ترمز و گاز موتور را به صورت کلامی به او یاد می دهد و سپس تقدی سواری بر موتور می شود و کنترل آن را در دست می گیرد. تا این زمان او همراه پدرش بر ترک موتور می نشست و این اولین بار بود که خودش کنترل موتور را در دست می گیرد. در حالی که به طور معمول افراد مبتدی نمی توانند به تنهایی تعادل خود را حفظ کنند و مربی باید ترک موتور را بگیرد، تقدی بار و بارش کردن موتور، شروع به دور زدن در اطراف پیست ثامن می کند. چند دور می زند، اما به دلیل اینکه اولین بارش بود، هنگام توقف هول می شود و نمی داند چطور موتور را متوقف کند. با این تجربه، لذت موتورسواری بیش از پیش بر دلش می نشیند و همانجا پرس و جوی کند تا ببیند چطور می تواند فراگیران این رشته باشد. او که تک فرزند خانواده است ابتدا با دلواپسی ها و نگرانی های پدر و مادرش مواجه می شود، اما رضایت آن ها را جلب می کند و پس از خریدن یک موتور کراس ۸۵ سی سی یا ماها، در

هیجان موتورسواری را در مکان امن پیست تجربه کنید

